JUDECĂTORIA

BĂLȚI

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dosarul nr. 2-1279/2026
(2-26047855-09-2-16042026)

Procesul civil la cererea de chemare în judecată inițială a fost încetat, iar cererea reconvențională a fost admisă parțial.

municipiul Bălți

03 iulie 2026

Judecătoria Bălţi, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Maxim Melnic
Grefier Silvia Tudorachi
Iulia Proțiuc

Judecând în sediul instanței, în ședință publică, în limba română, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea reconvențională depusă de către avocatul Ion Bălănuță în interesele pârâtei Maria Țurcan împotriva O.C.N. „Microinvest" S.R.L., interveneienți accesorii Taisia Potop și Comisia Națională a Pieței Financiare, cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive.

a constatat următoarele:

I. În FAPT

Argumentele părților

1. La data de 16 aprilie 2026 O.C.N. „Microinvest” S.R.L. a înaintat în instanţă cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Țurcan și Taisiei Potop privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul contractului nr. 22010018679, i-a acordat pârâtei un credit în sumă de 120 000 MDL, pe un termen de 60 de luni, cu scadența finală la 12 aprilie 2027. Potrivit contractului, debitoarea s-a obligat să restituie creditul, să achite dobânda contractuală fixă de 8,50% anual, comisioanele aferente și, în cazul întârzierii, penalitatea prevăzută contractual. Reclamanta a susținut că suma creditului a fost efectiv eliberată pârâtei la 13 aprilie 2022, fapt confirmat prin ordinul de eliberare a numerarului nr. 380.

3. În vederea garantării executării obligațiilor, între reclamantă și Potop Taisia a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 22010018679 F1 din 13 aprilie 2022, prin care fidejusorul și-a asumat răspunderea solidară pentru executarea obligațiilor debitoarei.

4. Reclamanta a menționat că obligațiile contractuale nu au fost executate integral, iar, potrivit certificatului privind creanțele nr. 14028031 din 23 martie 2026, datoria constituia 137 708,08 MDL, dintre care 83 714,19 MDL – soldul creditului, 5 168,38 MDL – dobânda aferentă, 34 233,06 MDL – penalități și 14 592,45 MDL – comision.

5. Totodată, reclamanta a arătat că, în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, pârâtei și fidejusorului le-au fost expediate avertizările de plată nr. 31381 și nr. 31380 din 19 ianuarie 2026, însă datoria nu a fost achitată. În aceste condiții, invocând prevederile contractuale și ale art. 906 Cod civil, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii și recuperarea datoriei de la pârâți.

6. Prin urmare reclamanta O.C.N. „Microinvest” S.R.L. a solicitat încasarea în mod solidar de la Țurcan Maria și Potop Taisia, în beneficiul său, a datoriei în sumă de 137 708,08 MDL, în temeiul contractului de credit nr. 22010018679 din 13 aprilie 2022 și al contractului de fidejusiune nr. 22010018679 F1 din aceeași dată.

7. Totodată, reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâte a cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat în sumă de 4 681,21 MDL și taxa de timbru în sumă de 200 MDL.

8. La data de 16 aprilie 2026 prezenta cauză civilă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Maxim Melnic, care prin încheierea din 21 aprilie 2026 a fost acceptată spre examinare în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă.

9. La data de 22 aprilie 2026 în adresa pârâților a fost expediată comunicarea cu aviz la care a fost anexată copia încheierii din 21 aprilie 2026 şi copia cererii de chemare în judecată cu înscrisurile anexate pentru pârâți. Totodată, a fost explicat faptul că în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, pârâtul urmează să prezinte instanței judecătorești şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

Poziția pârâtei Maria Țurcan la cererea de chemare în judecată.

10. La 05 mai 2026, avocatul Ion Bălănuță acționând din numele pârâtei Maria Țurcan a depus referință.

11. În motivarea poziției sale, au indicat că cu cererea de chemare în judecată sunt de acord parțial, deoarece contractul de credit în speță conține clauze abuzive, făcând referire la pct.1.5., 4.1., 1.4., 6.1., 4.4., 8.1. lit.f), 10.04. lit.b). Din considerentele expuse va înainta o cerere reconvențională.

Cererea reconvențională depusă de pârâta Maria Țurcan.

12. La aceiași dată de 05 mai 2026 avocatul Ion Bălănuță acționând din numele pârâtei Maria Țurcan a depus în instanța de judecată și cererea reconvențională împotriva O.C.N. „Microinvest" S.R.L., intervenient accesoriu Taisia Potop, autoritate publică Comisia Națională a Pieței Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive.

13. În cererea reconvențională reclamanta a indicat că, între Turcan Maria, în calitate de debitor-consumator, și O.C.N. „Microinvest" S.R.L., în calitate de profesionist, a fost încheiat Contractul de credit nr. 22010018679 din 13 aprilie 2022, prin care reclamanta a beneficiat de un credit în sumă de 300 000 MDL, pentru termenul de 36 luni.

14. Susține că mai multe clauze ale contractului au fost prestabilite de către profesionist și nu au fost negociate individual, consumatorul având doar posibilitatea de a accepta sau refuza contractul. În acest sens, invocă prevederile art. 1069, 1071, 1072, 1076 și 1077 Cod civil, precum și art. 3 și 6 din Directiva 93/13/CEE.

15. Așadar, se solicită constatarea caracterului abuziv și nulitatea absolută de protecție a următoarelor clauze: pct. 1.5 și 4.1 privind dobânda de 8,50% anual; pct. 1.4 privind comisionul de 2% lunar pentru serviciile aferente utilizării creditului; pct. 6.1 privind penalitatea de 1% pe zi din creditul restant; pct. 4.4 privind dreptul creditorului de a modifica dobânda; pct. 8.1 lit. f) privind restricțiile impuse debitorului asupra asumării altor obligații și înstrăinării bunurilor; precum și pct. 10.4 lit. b), care permite creditorului rezoluțiunea contractului pentru neexecutarea unor obligații rezultate din alte raporturi juridice.

16. În privința comisionului prevăzut la pct. 1.4, reclamanta arată că acesta este perceput lunar, în cuantum de 2% din soldul creditului, fără ca profesionistul să fi demonstrat existența unei contraprestații reale și proporționale. Activitățile invocate de creditor – notificarea prin SMS, deservirea call-centerului, menținerea limitei de credit și verificarea bonității – reprezintă, în opinia reclamantei, fie activități proprii ale creditorului, fie obligații legale ale acestuia, și nu servicii individualizate prestate consumatorului. Prin urmare, comisionul ar crea un dezechilibru semnificativ între

drepturile și obligațiile părților și ar avea, în esență, caracterul unei remunerații suplimentare nejustificate.

17. Referitor la penalitatea prevăzută la pct. 6.1, reclamanta susține că stabilirea acesteia la 1% pentru fiecare zi de întârziere este vădit disproporționată în raport cu eventualul prejudiciu cauzat creditorului. În acest context, invocă art. 1077 alin. (1) pct. 6) Cod civil și prevederile anexei la Directiva 93/13/CEE. Se indică faptul că penalitatea calculată în cauză a constituit 34 233,06 MDL, cuantum apreciat de reclamantă ca fiind excesiv.

18. Cu privire la pct. 4.4, reclamanta invocă lipsa de transparență și predictibilitate a mecanismului de modificare a dobânzii. Deși pct. 1.5 stabilește o dobândă fixă de 8,50% anual, pct. 4.4 permite creditorului modificarea acesteia în funcție de rata de bază a BNM, inflație și evoluția pieței, fără stabilirea unor criterii suficient de precise privind momentul, frecvența și limitele modificării. Totodată, consumatorului îi este impusă fie acceptarea noii dobânzi, fie restituirea într-un termen scurt a întregului sold al creditului. În opinia reclamantei, o asemenea formulare nu asigură un nivel suficient de claritate, inteligibilitate și previzibilitate.

19. În ceea ce privește pct. 8.1 lit. f), reclamanta susține că interdicția de a-și asuma alte obligații pecuniare ori garanții și de a înstrăina bunuri cu o anumită valoare, fără acordul creditorului, limitează în mod nejustificat libertatea contractuală și drepturile patrimoniale ale consumatorului, creând un dezechilibru semnificativ între părți.

20. De asemenea, pct. 10.4 lit. b), care permite creditorului să rezoluționeze contractul pentru neexecutarea unor obligații rezultate din alte contracte cu creditorul sau cu terții, este considerat de reclamantă lipsit de suficientă claritate și previzibilitate, întrucât instituie un temei larg și incert de rezoluțiune, dependent de raporturi juridice distincte de contractul de credit.

21. Reclamanta mai invocă faptul că, potrivit art. 5 din Legea nr. 1/2018 și Regulamentului privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, creditorul avea obligația de a evalua efectiv bonitatea consumatorului înainte de acordarea creditului. În opinia sa, materialele cauzei nu confirmă efectuarea unei evaluări complete și efective a bonității, respectiv verificarea veniturilor, obligațiilor financiare și capacității reale de rambursare a creditului. În acest context sunt invocate și art. 8 și 23 din Directiva 2008/48/CE, precum și jurisprudența CJUE, inclusiv cauza C-679/18, OPR-Finance s.r.o. c. GK.

22. Potrivit art. 328, 329, 332 și 1076 Cod civil, clauzele abuzive inserate în contractele încheiate cu consumatorii sunt lovite de nulitate absolută, iar instanța este ținută să examineze din oficiu existența acestora. Reclamanta solicită aplicarea acestor dispoziții în privința clauzelor contestate, cu excluderea efectelor lor juridice.

23. Totodată, reclamanta solicită atragerea în proces a autorității competente în domeniul protecției consumatorilor din sectorul financiar, în vederea prezentării concluziilor asupra caracterului abuziv al clauzelor, invocând atribuțiile prevăzute de

legislația privind protecția consumatorilor și supravegherea organizațiilor de creditare nebancară.

24. În aceste condiții, reclamanta reconvențională solicită admiterea cererii reconvenționale și constatarea caracterului abuziv, cu declararea nulității absolute de protecție, a clauzelor contractuale contestate, în măsura în care instanța va constata întrunirea condițiilor prevăzute de lege.

Chestiuni procesuale.

25. Prin încheierea din 07 mai 2026, s-a dispus acceptarea spre examinare a cererii reconvenționale depusă de Maria Țurcan și examinarea cauzei civile O.C.N. „Microinvest" S.R.L. împotriva Mariei Țurcan și Taisiei Potop și cererea reconvențională în procedură generală. Totodată în calitate de intervenient accesoriu a fost atrasă Comisia Națională a Pieții Financiare.

26. La 04 iunie 2026, a fost emisă Încheierea judecătorească de încetare a procesului civil ca urmarea a renunțării la acțiune a reclamantei O.C.N. „Microinvest" S.R.L. Renunțul la acțiune a fost formulat ca urmare stingerii integrale a datoriei de către pârâta Taisia Potop.

27. În ședința de judecare a cererii reconvenționale părțile nu s-au prezentat. Intervenientul accesoriu CNPF a depus referință vizavi de cerința din cererea reconvențională, expunându-se detaliat asupra caracterului abuziv din contractul de credit nebancar.

II. Legislația relevantă

28. Cod de procedură civilă

Articolul 5. Accesul liber la justiţie

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Articolul 130. Aprecierea probelor

(1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Articolul 121. Pertinenţa probelor

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Articolul 130. Aprecierea probelor

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

29. Codul civil

Articolul 1763. Contractul de credit

(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.

Articolul 329. Nulitatea absolută de protecţie a consumatorului

(1) În contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie).

Articolul 775. Buna-credinţă în raporturile obligaţionale

(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Articolul 1069. Clauzele care nu au fost negociate individual

(1) Clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.

Articolul 1071. Obligaţia de transparenţă privind clauzele care nu au fost negociate individual

(1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură.

(2) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Articolul 1072. Clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

(1) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Articolul 1075. Factorii pentru evaluarea caracterului abuziv

(2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

Articolul 1076. Nulitatea de protecţie

(1) Clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

(2) Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă.

(3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

(4) Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămîn valabile.

(5) În cazul în care s-a constatat nulitatea clauzei abuzive, iar profesionistul a suportat, din această cauză, un cost cu cealaltă parte contractantă, el are un drept de regres contra celui care i-a vîndut bunul, a executat lucrarea sau a prestat serviciul (furnizorul) şi i-a impus utilizarea clauzei abuzive în raport cu cei cu care contractează profesionistul dacă contractul dintre furnizor şi profesionist nu prevede altfel.

Articolul 1077. Clauzele considerate abuzive

(1) Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect:

1) excluderea sau limitarea răspunderii prevăzute de lege a profesionistului în cazul decesului consumatorului sau al vătămării lui corporale ca urmare a acţiunii sau a inacţiunii profesionistului ori a persoanelor care acţionează în numele acestuia;

2) excluderea sau limitarea drepturilor prevăzute de lege ale consumatorului faţă de profesionist sau faţă de o altă parte, în cazul neîndeplinirii totale sau parţiale ori al îndeplinirii necorespunzătoare a oricăreia dintre obligaţiile contractuale ale profesionistului, inclusiv prin:

a) obligarea consumatorului să îşi îndeplinească toate obligaţiile, chiar în cazul în care profesionistul nu îşi respectă obligaţiile corelative;

b) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a intenta acţiune în instanţă de judecată;

c) obligarea consumatorului să demonstreze un anumit fapt dacă, conform legii, această sarcină îi revine profesionistului;

d) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a compensa o datorie faţă de profesionist cu o creanţă pe care consumatorul o poate avea faţă de acesta;

3) obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului;

4) faptul că contractul generează obligaţii în sarcina consumatorului, dar:

a) **nu generează obligaţii în sarcina profesionistului; sau**

b) obligaţiile profesionistului sînt supuse unei condiţii a cărei îndeplinire depinde doar de voinţa acestuia din urmă;

5) acordarea permisiunii profesionistului de a reţine sumele plătite de consumator, în cazul în care acesta din urmă decide să nu încheie contractul sau să nu îl execute, fără a se prevedea

dreptul consumatorului de a primi o compensaţie în sumă cel puţin echivalentă de la profesionist, dacă acesta este partea care recurge la rezoluţiune;

6) solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale;

7) acordarea dreptului profesionistului la rezoluţiune la discreţia sa, în timp ce consumatorului nu i se acordă aceeaşi posibilitate, sau acordarea permisiunii profesionistului de a reţine sumele plătite pentru bunurile, lucrările sau servicii care nu au fost încă furnizate de către acesta, în cazul în care profesionistul este cel care recurge la rezoluţiune;

8) acordarea posibilităţii profesionistului de a recurge la rezoluţiunea contractului cu durată nedeterminată fără un preaviz în termen rezonabil în formă scrisă, cu excepţia cazurilor în care există motive întemeiate de a face acest lucru;

9) prelungirea de plin drept a unui contract cu durată determinată, în cazul în care consumatorul nu şi-a exprimat intenţia de a-l prelungi sau nu, atunci cînd termenul stabilit pentru ca consumatorul să îşi exprime intenţia de a prelungi contractul este excesiv de devreme;

10) acordarea dreptului profesionistului de a modifica unilateral clauzele fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract;

11) acordarea dreptului profesionistului de a modifica unilateral, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract sau prin referinţă la dispoziţiile actelor normative în domeniu, orice caracteristici ale bunului, lucrării sau ale serviciului care urmează să fie furnizat sau oricare alte condiţii ale furnizării;

12) prevederea ca preţul bunurilor să fie stabilit în momentul livrării sau acordarea de posibilităţi profesionistului să mărească preţul acestora fără să îi acorde consumatorului dreptul corespunzător la rezoluţiune, în cazul în care preţul final este nejustificat de mărit sau disproporţionat în raport cu preţul convenit la încheierea contractului, ţinîndu-se cont de circumstanţele obiective care au determinat profesionistul să modifice preţul;

13) acordarea dreptului profesionistului de a stabili dacă bunurile, lucrările sau serviciile furnizate sînt conforme cu contractul sau acordarea acestuia a dreptului exclusiv de a interpreta orice clauză din contract;

14) limitarea obligaţiei profesionistului de a respecta angajamentele asumate de către intermediarii ori de către reprezentanţii acestuia sau asumarea angajamentelor de către acesta, cu condiţia respectării unei anumite formalităţi neprevăzute în mod expres de lege;

15) acordarea posibilităţii profesionistului de a-şi transfera drepturile şi obligaţiile în temeiul contractului, fără acordul consumatorului, cu excepţia cazului în care acestea sînt transferate unei entităţi controlate de profesionist sau ca urmare a unei fuziuni ori a unei alte reorganizări, iar un astfel de transfer nu este de natură să afecteze în mod negativ dreptul consumatorului;

16) obligarea consumatorului de a soluţiona orice litigiu exclusiv prin arbitraj, care nu este cerut de lege, sau restricţionarea în mod nejustificat a dovezilor aflate la dispoziţia consumatorului.

30. Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12.07.2013

Articolul 15. Cerinţe privind clauzele contractuale

(1) Sunt interzise clauzele contractuale care oferă creditorului dreptul să modifice unilateral

clauzele contractuale fără încheierea unui act adiţional, acceptat de consumator.

(2) În cazul modificărilor impuse prin legislaţie, nesemnarea de către consumator a actului adiţional prevăzut la alin.(1) este considerată acceptare tacită. În acest caz, se interzice introducerea în actul adiţional a altor prevederi decât cele impuse prin legislaţie, iar introducerea în actul respectiv a oricăror altor prevederi este considerată nulă de drept.

(3) Se interzice introducerea în contractele de credit a clauzelor contractuale prin care:

a) consumatorul este obligat să păstreze confidenţialitatea prevederilor şi a condiţiilor contractuale;

b) creditorul poate declara drept scadent creditul sau poate denunţa unilateral contractul ori poate penaliza consumatorul – în cazul afectării reputaţiei creditorului;

c) creditorul poate declara drept scadent anticipat creditul în cazul în care consumatorul nu şi-a îndeplinit obligaţiile conform altor contracte de credit încheiate cu alţi creditori;

d) creditorul impune consumatorului încheierea contractului de asigurare a bunurilor puse drept garanţie cu un asigurător agreat de creditor.

(4) Creditorul nu poate pretinde dobânda de întârziere, calculată conform art.942 din Codul civil nr.1107/2002, în cazul în care în contractul de credit nu este stipulată dobânda de întârziere.

(5) Creditorii nu au dreptul să refuze încasarea ratelor de credit în moneda în care s-a acordat creditul.

(6) În condiţiile alin.(2), orice notificare cu privire la modificarea conţinutului clauzelor contractuale referitoare la costuri este transmisă consumatorului cu cel puţin 15 zile înainte de aplicarea acestora.

(7) În condiţiile alin.(1), consumatorul are la dispoziţie un termen de 15 zile de la data primirii notificării pentru a comunica opţiunea privind acceptarea sau neacceptarea clauzelor contractuale propuse.

(8) Lipsa unui răspuns din partea consumatorului, la expirarea termenului menţionat la alin.(7), nu este considerată acceptare tacită, iar contractul rămâne neschimbat. În cazul în care consumatorul nu acceptă clauzele contractuale propuse, creditorul nu are dreptul de a penaliza consumatorul sau de a declara creditul drept scadent.

(9) Creditorul poate exclude unilateral clauzele contractuale abuzive sau ilegale, constatate astfel prin decizia autorităţii de supraveghere sau a instanţei de judecată, cu condiţia compensării prejudiciului cauzat consumatorului prin clauza respectivă şi cu notificarea prealabilă a acestuia.III. Motivarea instanței.

31. Legea privind protecţia consumatorilor nr. 105-XV din 13.03.2003

Articolul 16. Încheierea contractelor

Consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi:

a) de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia;

b) de a beneficia de o redactare clară şi precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale şi condiţiile de garanţie, indicarea exactă a preţului sau tarifului, precum şi stabilirea cu exactitate a condiţiilor de credit şi a dobânzilor;

Articolul 32. Dreptul consumatorilor la informare

Consumatorii au dreptul de a fi informaţi, în mod complet, corect şi precis, asupra caracteristicilor produselor şi serviciilor oferite de către agenţii economici astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere raţională, în conformitate cu interesele lor, între produsele şi serviciile oferite şi să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinaţiei acestora, în deplină securitate.

III. Motivare

32. Examinând materialele cauzei și ținând cont de prevederile legale aplicabile speței, instanța de judecată consideră că cererea reconvențională urmează a fi admisă parțial, din considerentele ce succed.

33. Din materialele cauzei instanța constată că, în temeiul contractului de credit nr. 22010018679, O.C.N. „Microinvest" S.R.L. a acordat Mariei Țurcan un credit în sumă de 120 000 MDL, pe un termen de 60 de luni, cu scadența finală la 12 aprilie 2027. Conform condițiilor contractuale, pârâta și-a asumat obligația de restituire a creditului, de achitare a dobânzii contractuale fixe în mărime de 8,50% anual (pct.1.5.), a comisioanelor aferente, precum și a penalității prevăzute de contract în cazul neexecutării sau executării cu întârziere a obligațiilor asumate. Instanța reține că suma creditului a fost eliberată efectiv pârâtei la data de 13 aprilie 2022, fapt confirmat prin ordinul de eliberare a numerarului nr. 380.

34. Potrivit pct. 1.4. din contract, Comisionul pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului, calculat și achitat în felul următor: 0.00% din valoarea totală a creditului și achitat de debitor la data acordării creditului din surse proprii sau este reținut de creditor din suma creditului indicat în pct. 1.1., pentru ce debitorul își exprimă acordul; 2.00% lunar, care se calculează zilnic din soldul creditului curent, începând cu data următoare datei eliberării creditului inclusiv ziua rambursării integrale a acestuia (...).

35. La pct. 4.1. pentru utilizarea creditului acordat, debitorul plătește creditorului o dobândă în mărime stabilită în pct. 1.5. al prezentului contract.

36. Punctul 4.4. prevede că (...) dobânda anuală efectivă (DAE) și valoarea totală platibilă de debitor: 37,78% anual, 244 091,92 MDL.

37. La 6.1. pentru neachitarea în termen a creditului, creditorul este în drept să calculeze iar debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 1.00% din suma creditului restant, calculată pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanță și până la data achitării efective a plății.

38. La pct. 8.1 din contract sunt stipulate obligațiile debitorului, la litera f) debitorul este obligat fără acordul creditorului să nu-și asume obligații pecuniare și garanții pentru terți și să nu înstrăineze bunurile sale cu valoare mai mare de 30% din soldul creditului.

39. Punctul 10.4. lit. b) din contract, prevede că creditorul poate rezolvi prezentul contract, printr-o declarație scrisă de rezoluțiune, dacă: debitorul nu execută obligații rezultate din alte contracte cu creditorul sau cu persoane terțe, ori din alte temeiuri de apariție a obligațiilor (f.d.23-24).

40. Totodată, instanța constată că, în vederea garantării executării obligațiilor asumate prin contractul de credit, la data de 13 aprilie 2022, între reclamantă și Taisia Potop a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 22010018679 F1. În temeiul acestui contract, fidejusorul și-a asumat răspunderea solidară pentru executarea obligațiilor contractuale ale debitoarei (f.d.27).

41. Ordinul de eliberare a numerarului nr. 380 din 13 aprilie 2022 denotă primirea de către Maria Țurcan a sumei de 120 000,00 MDL.

42. La fel, instanța relevă că suma creditului a fost stinsă de către fidejusorul Taisia Potop, în cadrul procesului civil intentat de creditorul O.C.N. „Microinvest" S.R.L împotriva Mariei Țurcan și Taisie Potop privind încasarea datoriei.

43. Totodată în cadrul procesului pârâta Maria Țurcan a intervenit în proces cu cerere reconvențională împotriva creditorului O.C.N. „Microinvest" S.R.L prin care a solicitat constatarea ca fiind abuzive a unor clauze contractuale, expuse *supra*.

Cu privire la clauzele contractuale abuzive

44. Astfel, se solicită a fi declarate ca abuzive pct. 1.5 și 4.1 privind dobânda de 8,50% anual; pct. 1.4 privind comisionul de 2% lunar pentru serviciile aferente utilizării creditului; pct. 6.1 privind penalitatea de 1% pe zi din creditul restant; pct. 4.4 privind dreptul creditorului de a modifica dobânda; pct. 8.1 lit. f) privind restricțiile impuse debitorului asupra asumării altor obligații și înstrăinării bunurilor; precum și pct. 10.4 lit. b), care permite creditorului rezoluțiunea contractului pentru neexecutarea unor obligații rezultate din alte raporturi juridice.

45. Instanța reține că, la data încheierii Contractului de credit, și anume 13 aprilie 2022, raportului juridic dedus judecății îi sunt aplicabile dispozițiile cadrului normativ în vigoare la acea dată, inclusiv prevederile Legii nr. 105/2003, ale Legii nr. 202/2013 și ale Codului civil, în măsura în care acestea reglementează raporturile juridice dintre părți. În acest context, instanța va avea în vedere, în soluționarea cauzei, dispozițiile legale relevante, consemnate în cele ce urmează.

46. În speță, instanța reține că pârâtul are calitatea de consumator, întrucât, potrivit pct. 1.2 din Contract, creditul i-a fost acordat în scopuri de consum, respectiv pentru efectuarea unor lucrări de reparație și refinanțarea unui credit, aceste scopuri neavând legătură cu activitatea sa de antreprenor sau cu desfășurarea unei activități profesionale. Totodată, instanța constată că reclamantul are calitatea de profesionist, acesta desfășurând în mod profesional activitate pe piața financiară. Prin urmare, raportul juridic dintre părți este unul de consum, fiind supus și normelor speciale aplicabile raporturilor dintre profesionist și consumator.

47. Pornind de la cadrul normativ reținut *supra*, instanța constată că legiuitorul a reglementat în mod distinct mecanismele de control al conformității clauzelor contractuale, în funcție de natura și obiectul acestora. În ceea ce privește obiectul contractului, precum și caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, sunt instituite criterii determinate și cuantificabile, inclusiv prin raportarea plăților aferente contractului la cuantumul sumei debursate.

48. Instanța reține că atât penalitatea, cât și comisionul constituie plăți aferente contractului. Totodată, potrivit cadrului legal aplicabil, exceptarea unor asemenea clauze de la evaluarea caracterului abuziv este condiționată de respectarea obligației de transparență prevăzute la art. 1071 din Codul civil.

49. Examinând conținutul Contractului, instanța constată că nu au fost identificate elemente care să denote nerespectarea obligației de transparență. În particular, cuantumul penalității și al comisionului este prevăzut în mod expres în Contract, astfel încât pârâtul a avut posibilitatea de a cunoaște întinderea obligațiilor pecuniare asumate.

50. Prin urmare, instanța reține că legalitatea plăților prevăzute în Contract urmează a fi apreciată prin prisma limitelor instituite de Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

51. La caz, instanța constată că valoarea creditului acordat constituie 120 000,00 MDL, iar durata Contractului este de 60 de luni, respectiv mai mare de 2 ani. În aceste condiții, limitele prevăzute la art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013, aplicabile contractelor care întrunesc condițiile prevăzute de norma respectivă, nu sunt incidente raportului juridic dedus judecății.

52. Totodată, instanța subliniază că, prin Legea nr. 93/2022, începând cu data de 29 mai 2022, au fost instituite noi limite legale aplicabile contractelor de credit pentru consumatori, inclusiv limita de 0,04% din valoarea totală a creditului, percepută zilnic pentru plățile aferente creditului, precum comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alte tipuri de plăți, cu excepția dobânzii.

53. În ceea ce privește contractele aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a Legii nr. 93/2022, instanța va avea în vedere și dispozițiile art. 5 din această lege, potrivit cărora valoarea creanțelor ce urmează a fi încasate se determină prin aplicarea cotei de 0,172% asupra soldului creditului rămas, înmulțită cu numărul de zile rămase până la scadența contractului de credit sau leasing financiar, în condițiile prevăzute de lege.

54. Instanța constată, de asemenea, că mecanismul de calcul prevăzut la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 93/2022 urmează a fi aplicat începând cu data de 29 iulie 2022. În consecință, pentru verificarea respectării limitelor legale incidente în prezenta cauză, se impune determinarea soldului capitalului neachitat existent la data de 29 iulie 2022, acesta urmând a constitui baza de calcul pentru plățile aferente creditului supuse limitării legale.

55. Din analiza evoluției contului de împrumut, instanța constată că, la data de 29 iulie 2022, soldul creditului rămas neachitat constituia 117 341,72 MDL.

56. Iar de la data de 29 iulie 2022 și până la data scadenței finale a Contractului, respectiv 12 aprilie 2027, au rămas 1 719 zile.

57. Aplicând formula de calcul prevăzută de lege, prin raportare la soldul creditului rămas neachitat la data de referință și la numărul de zile rămase până la scadența Contractului, rezultă următorul plafon: 117 341,72 MDL × 0,177% × 1 719 zile = 357 027,44 MDL.

58. Prin urmare, instanța constată că valoarea maximă rezultată în urma aplicării formulei legale pentru plățile aferente creditului, altele decât dobânda, constituie 357 027,44 MDL.

59. În consecință, instanța reține că suma maximă a creanțelor, inclusiv dobânda și celelalte plăți aferente creditului, care poate fi pretinsă de O.C.N. „Microinvest" S.R.L. ulterior datei de 29 iulie 2022, în condițiile mecanismului de calcul prevăzut de lege, constituie 357 027,44 MDL.

60. Din analiza plăților efectuate ulterior datei de 29 iulie 2022, instanța constată că creditorul a încasat cu titlu de dobândă suma de 22 232,34 MDL, cu titlu de penalitate suma de 1 662,43 MDL, iar cu titlu de comision suma de 62 774,16 MDL.

61. Astfel, cuantumul total al dobânzii și al celorlalte plăți aferente creditului încasate de creditor începând cu data de 29 iulie 2022 ar constitui 140 662,82 MDL.

62. Prin urmare, instanța notează că suma plăților aferente creditului pretinse și/sau încasate de creditor ulterior datei de 29 iulie 2022 nu depășește plafonul legal de 357 027,44 MDL. În consecință, nu se constată încălcarea limitei legale instituite pentru plățile aferente creditului.

63. La aprecierea caracterului abuziv al clauzei contractuale prin prisma art. 1071 din Codul civil, instanța va avea în vedere și calitatea debitorului de consumator, acesta aflându-se, în raport cu profesionistul, într-o poziție de inferioritate atât sub aspectul puterii de negociere, cât și al nivelului de informare. În acest context, este necesar ca natura și modul de determinare a serviciilor furnizate să poată fi înțelese în mod rezonabil de către consumator sau deduse din interpretarea Contractului în ansamblul său.

64. Clauza contractuală referitoare la dobânda flotantă nu stabilește în mod suficient de clar periodicitatea și condițiile în care poate interveni modificarea ratei dobânzii, atât în sensul majorării, cât și al reducerii acesteia. Clauza nu permite consumatorului să anticipeze, în baza unor criterii obiective și verificabile, circumstanțele în care rata dobânzii poate fi modificată și nici efectele economice pe care o asemenea modificare le poate produce asupra obligațiilor sale contractuale.

65. În aceste condiții, instanța menționează că respectiva clauză nu satisface cerințele de transparență, inteligibilitate și predictibilitate impuse de art. 1071 din Codul civil. Prin

urmare, fiind constatată încălcarea obligației de transparență, devin incidente dispozițiile art. 107 alin. (2) din Codul civil expus supra.

66. Mai mult, prin lipsa transparenței clauzei prevăzute la pct. 4.4 din Contract, creditorul instituie în sarcina debitorului obligația de a accepta, în termen de 10 zile, cuantumul ratei dobânzii propus spre modificare. Totodată, în cazul în care debitorul nu este de acord cu noua rată a dobânzii propusă de creditor, acesta este obligat ca, în același termen de 10 zile, să restituie integral soldul creditului, dobânda calculată până la data restituirii, precum și celelalte plăți datorate în temeiul Contractului, neacceptarea modificării având drept consecință încetarea raportului contractual prin rezoluțiunea Contractului.

67. Astfel, instanța precizează că evaluarea caracterului abuziv al clauzei în discuție nu vizează caracterul adecvat al cuantumului dobânzii, aceasta reprezentând remunerația profesionistului în cadrul contractului de credit și fiind exceptată de la evaluare în condițiile art. 1075 alin. (2) Cod civil. Obiectul analizei îl constituie modalitatea în care creditorul și-a rezervat dreptul de a modifica unilateral cuantumul dobânzii, precum și consecințele atribuite exercitării acestui drept.

68. Deci mecanismul instituit prin pct. 4.4 din Contract plasează consumatorul într-o poziție dezavantajoasă, întrucât, în situația dezacordului cu modificarea dobânzii, acesta este constrâns să achite într-un termen scurt întregul sold al creditului și plățile accesorii datorate. În aceste condiții, modalitatea de exercitare a dreptului creditorului de modificare a dobânzii afectează interesele consumatorului și este de natură să creeze un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul acestuia.

69. La evaluarea caracterului potențial abuziv al unei clauze contractuale care nu a fost negociată individual, urmează a fi verificat dacă aceasta a fost propusă de profesionist și dacă, contrar exigențelor bunei-credințe, dezavantajează în mod considerabil consumatorul, în temeiul art. 1072 Cod civil.

70. Aici instanța va avea în vedere și natura și obiectul contractului de credit. Potrivit art. 3 din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, contractul de credit reprezintă contractul prin care creditorul acordă sau se angajează să acorde consumatorului un credit sub forma unei amânări la plată, a unui împrumut sau a altor facilități similare, în situația în care consumatorul efectuează plăți eșalonate pe durata furnizării creditului.

71. Astfel, instanța conchide că, în mod obișnuit, consumatorul recurge la contractarea unui credit pentru a dispune de mijloace financiare necesare satisfacerii unor necesități personale de consum, asumând obligația de restituire a acestuia în rate, pe durata convenită, în funcție de capacitatea sa de plată. Prin însăși natura sa, raportul de credit presupune executarea succesivă a obligațiilor de plată ale consumatorului pe întreaga durată a contractului, în condițiile și la termenele stabilite de părți.

72. Așadar, instanța reține că, prin optarea pentru încheierea unui contract de credit cu dobândă fixă, astfel cum este prevăzut la pct. 1.5 din Contract, consumatorul urmărește să

cunoască și să poată anticipa întinderea obligațiilor sale pecuniare pe durata executării contractului, inclusiv cuantumul ratelor lunare. Stabilirea unei rate fixe a dobânzii este, prin natura sa, de natură să confere un anumit grad de predictibilitate obligațiilor de plată asumate de consumator.

73. Totodată, instanța va avea în vedere dispozițiile art. 11 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora buna-credință constituie un standard de conduită al părții, caracterizat prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în considerare a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. Prin urmare, în aprecierea clauzei contractuale în discuție, urmează a fi verificat dacă modalitatea în care profesionistul și-a rezervat dreptul de modificare a dobânzii este compatibilă cu exigențele bunei-credințe și cu necesitatea protejării intereselor consumatorului.

74. Din conținutul pct. 4.4 din Contract, instanța constată că mecanismul instituit prin aceasta este orientat, în principal, spre protejarea intereselor economice ale creditorului, căruia îi este rezervat dreptul de a modifica, inclusiv prin majorare, rata dobânzii. Totodată, în cazul în care consumatorul nu acceptă modificarea propusă, acesta este obligat să restituie, într-un termen de 10 zile, soldul creditului, precum și celelalte sume datorate în temeiul Contractului, neacceptarea modificării având drept consecință încetarea raportului contractual.

75. Instanța relevă că o asemenea modalitate de reglementare pune consumatorul în situația de a opta între acceptarea modificării ratei dobânzii propuse de creditor și executarea anticipată a obligației de restituire a întregului sold al creditului. Or, obligația de rambursare integrală într-un termen scurt poate reprezenta pentru consumator o sarcină financiară semnificativă, acesta fiind lipsit, în fapt, de posibilitatea de a continua executarea contractului în condițiile inițial convenite.

76. De asemenea, instanța are în vedere natura contractului de credit, care presupune punerea la dispoziția consumatorului a unei sume de bani, cu obligația acestuia de a o restitui eșalonat, în schimbul remunerației convenite. În această perspectivă, examinând clauza și prin raportare la ipoteza unei eventuale diminuări a ratei dobânzii, instanța constată că mecanismul contractual nu instituie o consecință juridică similară în sarcina creditorului în cazul în care acesta ar propune sau ar opera o reducere a dobânzii, iar consumatorul nu ar accepta o asemenea modificare.

77. În sensul dat, instanța apreciază că prezintă relevanță dispozițiile art. 1077 alin. (1) sbp. 4) lit. a) din Codul civil, potrivit cărora sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului.

78. În speță, mecanismul prevăzut la pct. 4.4 din Contract nu instituie, sub aspectul consecințelor juridice ale modificării dobânzii, o obligație sau o consecință de natură corespunzătoare în sarcina creditorului. Astfel, clauza conferă profesionistului o prerogativă contractuală a cărei exercitare produce consecințe juridice directe pentru

consumator, fără ca acestuia să îi fie asigurat un mecanism contractual echivalent, ceea ce urmează a fi avut în vedere la aprecierea caracterului abuziv al clauzei.

79. Instanța mai reține și caracterul variabil și imprevizibil al condițiilor în temeiul cărora creditorul poate iniția modificarea ratei dobânzii contractuale. În lipsa unor criterii obiective, clare și verificabile care să permită anticiparea unei asemenea modificări, consumatorul nu este în măsură să prevadă în mod rezonabil momentul și condițiile în care rata dobânzii poate fi modificată. O asemenea modalitate de reglementare afectează securitatea raportului juridic și predictibilitatea obligațiilor financiare asumate prin contractul de credit, cu atât mai mult cu cât, potrivit pct. 1.5 din Contract, creditul a fost acordat cu o rată fixă a dobânzii.

80. În esență, instanța constată că mecanismul instituit prin pct. 4.4 din Contract plasează consumatorul într-o situație în care acesta are, în fapt, două alternative: fie acceptă modificarea ratei dobânzii propusă de creditor, fie suportă consecința restituirii integrale și anticipate a soldului creditului, într-un termen scurt. Prin urmare, posibilitatea formală a consumatorului de a nu accepta modificarea este însoțită de o consecință contractuală de natură să îi restrângă în mod semnificativ libertatea de alegere și să îl determine să accepte noua rată a dobânzii pentru a putea continua executarea contractului în condițiile convenite inițial.

81. Cu referire la pct. 8.1 lit. f) din Contract, prin clauza dată debitorului îi este impusă obligația ca, fără acordul prealabil al creditorului, să nu își asume obligații pecuniare și să nu constituie garanții în favoarea terților, inclusiv sub forma creditelor, împrumuturilor, gajurilor, ipotecilor sau fidejusiunilor, precum și să nu înstrăineze bunuri a căror valoare depășește 30% din soldul creditului.

82. Din conținutul acestei clauze rezultă că, prin instituirea unor asemenea restricții, creditorul urmărește menținerea unei poziții de siguranță cu privire la patrimoniul și capacitatea de plată a debitorului pe durata executării contractului.

83. În astfel de circumstanțe, instanța apreciază că prevederile pct. 8.1 lit. f) din Contract urmează a fi examinate prin prisma art. 1072 alin. (1) din Codul civil, întrucât acestea instituie în sarcina consumatorului obligații și limitări care nu sunt însoțite de obligații sau restricții contractuale echivalente în sarcina profesionistului. Prin natura și întinderea lor, asemenea restricții sunt susceptibile să creeze un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului, contrar exigențelor bunei-credințe.

84. Prin urmare, instanța va aprecia caracterul acestei clauze prin raportare la scopul legitim urmărit de creditor, necesitatea și proporționalitatea restricțiilor impuse consumatorului, precum și efectul concret al acestora asupra drepturilor și obligațiilor părților.

85. Cu referire la prevederile pct. 10.4 lit. b) din Contract, potrivit cărora creditorul poate rezolvi Contractul prin declarație scrisă de rezoluțiune în cazul în care debitorul nu

execută obligațiile rezultate din alte contracte încheiate cu creditorul sau cu persoane terțe ori în cazul existenței altor temeiuri de apariție a obligațiilor.

86. Instanța constată că formularea acestei clauze nu satisface exigențele de transparență prevăzute de art. 1071 alin. (1) și (2) din Codul civil. În particular, termenii utilizați sunt generali și insuficient determinați, iar întinderea situațiilor care pot atrage exercitarea dreptului de rezoluțiune nu poate fi stabilită în mod clar și previzibil de către consumator. Or, pentru ca acesta să își poată aprecia în mod rezonabil conduita și consecințele juridice ale acesteia, clauza trebuie să fie redactată într-un limbaj clar, inteligibil și lizibil.

87. În același timp, instanța reține că formularea pct. 10.4 lit. b) conferă creditorului o marjă largă de apreciere în determinarea situațiilor care pot constitui temei pentru rezoluțiunea Contractului. În lipsa unor criterii suficient de clare și obiective, consumatorul nu poate anticipa în mod rezonabil circumstanțele în care creditorul ar putea recurge la rezoluțiune.

88. Prin urmare, instanța constată că această clauză este de natură să plaseze consumatorul într-o poziție de vulnerabilitate juridică, prin instituirea unui temei de rezoluțiune insuficient determinat și, respectiv, prin diminuarea predictibilității raportului contractual, aspecte care urmează a fi apreciate prin prisma dispozițiilor art. 1071 și ale normelor privind clauzele abuzive din Codul civil.

89. Având în vedere considerentele expuse supra, instanța constată caracterul abuziv al clauzelor prevăzute la pct. 4.4., pct. 8.1 lit. f) și pct. 10.4 lit. b) din Contract, întrucât acestea nu corespund exigențelor de transparență și, prin conținutul și efectele lor, sunt de natură să dezavantajeze în mod considerabil consumatorul, contrar cerințelor bunei-credințe. Prin efectele juridice pe care le produc, clauzele respective afectează echilibrul dintre drepturile și obligațiile părților, în detrimentul debitorului-consumator.

90. În conformitate cu prevederile articolelor 238-241 și 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea reconvențională depusă de către avocatul Ion Bălănuță în interesele pârâtei Maria Țurcan împotriva O.C.N. „Microinvest” S.R.L., interveneienți accesorii Taisia Potop și Comisia Națională a Pieței Financiare, cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive.

Se declară abuzive clauzele contractuale prevăzute la pct. 4.4, pct. 8.1 lit. f) și pct. 10.4 lit. b) din Contractul de credit nr. 22010018679 din 13 aprilie 2022, încheiat între O.C.N. „Microinvest” S.R.L. și Maria Țurcan.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Maxim Melnic**